

16. jul. 1846

FAKTA

Dato:
16. jul. 1846

Sidetæl:
Dagbog G, side 117

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19998

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
272-274; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 479-480

TRANSSKRIFTION

Altona 16 july 1846. –
im holsteinischen Hof. –

Er jeg atter i Danmark? Det er svært Spørgsmaal at besvare; men jeg er i en Stad, der endnu tilhører Danmark og hvis Omgivelser alt paa Dampskibet bragte mit Hjerte til at hoppe af Glæde, jeg saa atter de kjære gule Kliner imellem de frodige Træer, og ihvorvel den yndige Tone tit afbrødes af de saa høit priiste men for mig saa lidt underholdende rige Kjøbmands-Villaer, saa vare disse Glimt dog tilstrækkelige til at berolige mig ganske: jeg har ikke i Italien, selv da Længselen meest ansporede Mindet og Phantasien, overvurderet Dan- •118• marks Natur, den staaer urokket for mig som det Kjæreste mit Øie nogensinde saa. Om denne sidste Søreise vil jeg kun skrive: at jeg den 14 gik ombord paa Willem der Eerste i Amsterdam Kl 10 om Aftenen, saa endnu den store By med sine mange Lys og Lygter som en uhyre lang og glimrende Perlesnor i den dunkle Nat med sin røde Maane og svage Lynglimt paa den modsatte Kant af Horizonen. Kl 3½ den 15 lettede vi Anker, Veiret blev mere og mere fugtigt og raat, og uagtet de[t] nedstemte mit Humeur, saa begyndte jeg dog en Samtale med en hollandsk Herre: van Vollehoven¹, der med Kone og endnu en Dame gjør en Reise til Kjøbenhavn, Stockholm, Kristiania og Frederikskilde ved Sorø (Nygaards). Disse Mennesker fandt jeg ret elskværdige, og især idag, da vi et Par Gange maatte vente paa Vand for [at] det store Skib kunde komme frem, bidrog deres Selskab til at gjøre denne Reise saare behagelig. Saaledes ankom jeg, efter den yndigste Fart i den stille Eftermiddag, hertil Hamborg Kl 8 omtr, kjørte lige hertil, og gaaer imorgen tidlig med det første Tog paa Banen til Kiel. •119• Og saaledes er Tiden kommen, da Reisen ligger for mig som en deilig Erindring, en indholdsrig Fortælling, der har opmuntret og styrket mig som Kunstner, uden i fjerneste Maade at have adspredet eller forstyrret min Virksomhed og hele Tankegang, dem jeg helst vilde forfølge i det gamle Spor. Og nu mangler Intet for at jeg skal med Glæde tage fat i Hjemmet om faa Dage, uden den Vished, at mine Venner have havt Glæde af det lille Billed, jeg sendte fra Florenz. Derved vilde jeg alt have Opnaaet deres fulde Tillid som Maler, den jeg ellers først skal erhverve. Det vilde være lidt tungt at begynde i Hjemmet med at see, at en vis Nænsomhed, visse milde Bebreidelser tydede paa, de ansaa mig endnu for den Skrantning de for 14 Maaneder siden sagde kjærligt Farvel, haabende at gjense ham som stærk og sund. Er det opnaaet? er denne Forandring indtraadt? i Sandhed, jeg ved det ikke selv, men det første Ord det første Blik skal iovermorgen vel sige mig det. Lykkelig er jeg dog, at jeg skulde opleve Dage som disse, da Hjemkomsten forherliger Alt, og vækker Følelser og Glæder, for store og inderlige til at kunne udtales eller beskrives!

¹ Den rejsende var antagelig den hollandske advokat og embedsmand Cornelis Vollenhoven (1778-1849), der rimeligvis stod i forbindelsen med den hollandske gren af slægten Nygaard, og som altså var på vej til at besøge Peder Nikolai Nyegaard (1779-1862) til Frederikskilde.

Se nedem: herit interessant Billed af d. gamle
Stadthuis, fint & yndigt behandlet. —
Adrian & Jacob Bakker, Gao Fluck: Portraitter. —

I Museet saae jeg idag Naderinger af:

Paul Pütter: (Herst dertilg. Biste). —

A van der Velde:

Jacob Nissdal: (Herst dertilg. Bister, Pils and Vandel). —

Udenfor mødte jeg Dr. Frederici fra Leipzig, som jeg
gjorde en Tegning for i Rom, og is bleve enige om
imorgen at tage til Brauk, men til min store
Glæde herer jeg det er i Aften alt at jeg skal om bord,
jeg traede, det var imorgen. — Hurrah! Hurrah!

Altona 16 Julij 1846. —

im Holsteinske flod. —

Er jeg ither i Danmark? Det er snart Spørgsmaal
at besvare; men jeg er i en Stad, der ender til
heres Danmark og heris Omgivelser alt paa
Dampskibet bragte mit Hjerte til at hoppe
af Glæde, jeg saae ither d. kjære grüne Klinter
imellem d. fradige Træer, og i hvorvel den
yndige Tone tit afbrødes af d. saa herit priist
men for mig saa lidt imdenkaldende rige
Kjæbm ands: Villæer, saa vare d. is. Glæde
og tilstrækkelige til at berolige mig ganske:
jeg har ikke Italien, selv da Longseleu smest nu
spænde Mindet & Phantasi, overvundet den

marks Natur, den store smaghet for mig
som det Kjæreste mit. Der magesinde saer.
Om denne sidste Løse vil jeg kun skrive:
at jeg den 14 gik om bord paa Willem den
Første i Amsterdam Kl 10 om Aftenen,
saa endnu den store By med sine mange
Lys og Lygter som en indlyse lang og glimrende
s. Perlesnor i den mørke Næt med sin
røde Maane og nogle Lynglimt paa den
mørke Høit af Høizanten. Kl 3½ den
15 lotted i Anker, Viaret blev mere og mere
fjægt og aart, og maatte d. med stemte mit
Hjerte, saa begyndte jeg dog en Samtale
med en hollandsk Klerik: van Vollenhoven,
der med Hens og endnu en Dame gik en
Tid til Kjøbenhavn, Stadhous, Kristiania
og Frederiksberg med Løse (Lijgers). Der
s. Mennesker fandt jeg net elskende, og især
idag, da i et Par. Gangen maatte vente paa
Vand for det store Skib kunde komme frem,
bidrag deres Selskab til at gøre denne Ture
saar behagelig. Saaledes ankom jeg, efter den
indigt Fart i den stille Eftermiddag, kortel
Hamburg Kl 8 omtr, kjørte lige kortel, og gaves
imidlertid med det første Tog paa Barmstedt Kjel.

Og saaledes er Tiden kommen, da Reisen ligger
for mig som en daglig Erindring, en indhold
mig Fortælling, der har opmuntret og styrket
mig som Kunstner, iden: fjerneste Maade at
have udfordret eller forstyrret min Vise
sæmhed og hele Tankegang, dem ji helst vilde
førfølge i det gamle Sprog. Og nu mangler
intet for at ji skal med Gode tage fat i Kjem
met om faa Dage, iden den Vished, at mine
Drenge have haft Gode af det lille Billede, ji
sendte fra Filsering. Dermed vilde ji alt have op
maakt Lues fulde Tillid som Maler, den ji ellers
først skal erkuerve. Det vilde være lidt tungt
at begynde i Kjemmet med at se, at en is
Menssomhed, Liss omild. Breidelse togde
fraa, de ansaa mig endan for den Skrantning
de for 14 Maanedes siden synt. Kjærligt Farvel,
hæsende at jensee haue som stærke og sunde.
Er det opnaaet? er denne Forandring endnaaet?
i Landhed, ji seer det ikke selv, men det første And
det første Blik skal i aersmorgen vel sige mig
det. Lykkelig er ji dog, at ji skulde opleve Dage som
disse, da Kjemmeten forherliges Alt, og usker
Følelser og Glæder, for store og inderlige Til at kæn
ne indtæles eller beskrives. —